

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ Α1

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604563

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα, 09/02/2017

Αριθμός απόφασης:1346

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
 - γ. Του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ Α' 178) «Οργανισμός του Υπ. Οικονομικών».
 - δ. Του άρθρου 6 της αριθ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
 - ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).
 - στ. Της παρ. 1 του άρθρου 17 του ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α' 94).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την με αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/ 30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **19/10/2016** και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της του, **ΑΦΜ**, κατοίκου, επί της οδού, κατά της με αρ. ειδοποίησης πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε, έτους 2016, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Τη με αρ. ειδοποίησης πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε, έτους 2016, της οποίας ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α1 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **19/10/2016** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγή της του, **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αρ. ειδοποίησης/2016 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε, έτους 2015, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 3.479,46 €, πλέον συμπληρωματικός φόρος ποσού 10.750,07€, ήτοι συνολικός φόρος ποσού 14.229,53 € (Αρ.Χ.Κ./.....)

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να ακυρωθεί άλλως να μεταρρυθμιστεί η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη με την οποία καλείται να καταβάλει συνολικά το ποσό των 11.545,71 € καθώς και κάθε άλλη πράξη ή παράλειψη συναφούς προς την προσβαλλόμενη προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν.4174/2013, εμπρόθεσμα ασκεί την παρούσα προσφυγή.
2. Καταστρατήγηση του άρθρου 20 § 2 του Συντάγματος που προβλέπει το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης, εφόσον δεν κλήθηκε να δώσει τυχόν εξηγήσεις ή να διατυπώσει τυχόν αντιρρήσεις για τον τρόπο που προσδιορίστηκε η αξία των ακινήτων της. Για τον λόγο αυτό προσκομίζει με την παρούσα: α) την από 09/2016 εκτίμηση του πολιτικού μηχανικού και β) την ΠΟΛ 1208/18-09-2014 με την οποία ορίζεται η τιμή ανά τ.μ. στον σε 69,50€ ήτοι 0,50 λεπτά λιγότερα από τον προσδιορισμό της τιμής με την οποία έχει υπολογιστεί η αντικειμενική αξία των ακινήτων της.
3. Άκυρη η προσβαλλόμενη πράξη λόγω μη αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων και προς επίρρωση των ισχυρισμών της επικαλείται την με αριθμ. 4003/2014 απόφαση του ΣτΕ.
4. Παραβίαση της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης προς τη Διοίκηση (ΣτΕ 1508/2002) και των συνταγματικών αρχών αναλογικότητας και αναλογικής ισότητας συνεισφοράς στα δημόσια βάρη και δίκαιης φορολόγησης (άρθρο 25 §1 του Συντάγματος), χρήση απρόσφορων κριτηρίων φοροδοτικής ικανότητας. Ο ορισμός τόσο υψηλών αντικειμενικών αξιών, ήτοι κατά 100% μεγαλύτερων από τις πραγματικές αγοραίες και κατά 40 έως 60% μεγαλύτερες από τις προηγούμενες αντικειμενικές (βλ. Φ.Α.Π. 2009) δεν είναι προφανώς ανεκτός υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας.

5. Προσβολή του δικαιώματος της ιδιοκτησίας που εγγυώνται ιδίως τα άρθρα 17§§1,2 του Συντάγματος, τα άρθρα 1 και 6§1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και το άρθρο 17 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, καθώς στην προκειμένη περίπτωση, οι δαπάνες διαβίωσης της προσφεύγουσας υπερβαίνουν το πενιχρό εισόδημά της, μη εξασφαλίζοντας της, αξιοπρεπή διαβίωση ειδικά σε συνδυασμό με τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει. Με αποτέλεσμα με την επιβολή φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α., να καλείται να εκποιήσει την ακίνητη περιουσίας της προκειμένου να εκπληρώσει τις φορολογικές της υποχρεώσεις, οδηγώντας την σε απώλεια του δικαιώματος της σε στέγαση.
6. Παραβίαση της αρχής απαγόρευσης διπλής φορολόγησης, που απορρέει από τις διατάξεις των άρθρων 4§5 και 78§1 του Συντάγματος, καθώς της καταλογίστηκε φόρος μια φορά επί της φορολογητέας αξίας ενός εκάστου των ακινήτων της (κύριος φόρος ύψους 3.479,46€) και μια φορά επί της συνολικής αξίας τους (συμπληρωματικός φόρος ύψους 10.750,07€).
7. Ένσταση αντισυνταγματικότητας δημοτικού αποτελέσματος. Ο νομοθέτης έχει την εξουσία να επιβαρύνει την περιουσία του φορολογούμενου με φόρους αλλά η εξουσία αυτή υπόκειται στον περιορισμό που προκύπτει από το περιορισμό του άρθρου 17 του Συντάγματος.

Επειδή, η με αριθμό ειδοποίησης/2016 προσβαλλόμενη Πράξη εκδόθηκε βάσει της με αριθμ. υποβληθείσης από την προσφεύγουσα, δήλωσης στοιχείων ακινήτων (Ε9) και σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.4223/2013.

Επειδή, κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, η κατά τις διατάξεις των άρ. 20 του Συντάγματος και 6 Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας προηγούμενη ακρόαση του ενδιαφερομένου δεν επιβάλλεται όταν το σε βάρος του διοικητικό μέτρο δεν συνδέεται κατά νόμο με υποκειμενική του συμπεριφορά αλλά λαμβάνεται βάσει αντικειμενικών δεδομένων (βλ. ενδεικτικά ΟΛΣΤΕ 1685/2013, ΣΤΕ 1505/2010, 4254/2009, 2968/2007, ΔΕφΠειρ 4498/2010 δημοσιευθείσες στην τράπεζα νομικών πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Τέτοια περίπτωση συνιστά και η παρούσα, καθώς ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. υπολογίστηκε και επιβλήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4223/2013 και των στοιχείων ακινήτων που η ίδια είχε εισαγάγει στις δηλώσεις στοιχείων ακινήτων προηγούμενων ετών, δίχως οι σχετικές ενέργειες της φορολογικής αρχής, οι οποίες εκτελέστηκαν κατά δέσμια εξουσία, να συσχετίζονται με τη συμπεριφορά του φορολογούμενου.

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 4223/2013 δίνουν τη δυνατότητα διόρθωσης σφαλμάτων με την υποβολή τροποποιητικής δήλωσης Ε9 από την προσφεύγουσα.

Επειδή, η ΠΟΛ 1208/17-09-2014 απόφαση του Υπ. Οικονομικών με θέμα: «*Τροποποίηση της ΠΟΛ 1131/5-06-2013 (ΦΕΚ 1499 Β') απόφασης του Υπουργού Οικονομικών*» που επικαλείται η προσφεύγουσα ορίζει ότι: «1. Η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών [ΠΟΛ.1131/5.6.2013](#) (ΦΕΚ

1499 Β'), με την οποία καθορίζονται για τα έτη 2011, 2012 και 2013, οι τιμές οικοπέδου ανά τετραγωνικό μέτρο στις περιοχές, στις οποίες δεν εφαρμόζεται το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας, αποκλειστικά και μόνο για τις ανάγκες επιβολής του Φόρου Ακίνητης Περιουσίας στα φυσικά πρόσωπα, τροποποιείται για το Δήμο-....., για τον οποίο η τιμή οικοπέδων ανά τετραγωνικό μέτρο διαμορφώνεται ως ακολούθως:

α/α	Περιφέρεια	Νομός	Δήμος	Τιμή
1	Πελοποννήσου		-.....	69,50 €

Επειδή, στη ΠΟΛ 1131/05-06-2013 απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών ορίζεται ότι «Οι τιμές οικοπέδου ανά τετραγωνικό μέτρο δήμου ή κοινότητας στις περιοχές όπου δεν εφαρμόζεται το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας, αποκλειστικά και μόνο για τις ανάγκες επιβολής του Φόρου Ακίνητης Περιουσίας στα φυσικά πρόσωπα, για το έτη 2011, 2012 και 2013 καθορίζονται ως ακολούθως:

.....	Πελοποννήσου			70,00 €
-------	--------------	-------	-------	---------

Επειδή, εν προκειμένω, τα ακίνητα της προσφεύγουσας βρίσκονται εντός οικισμού του, και εκτός Α.Π.Α.Α. οι σχετικοί ισχυρισμοί της προσφεύγουσας είναι αβάσιμοι.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, η κρίση περί συμμόρφωσης των διατάξεων του νόμου 4223/2013 με την ευρωπαϊκή έννομη τάξη δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Διοίκησης, η οποία σε κάθε περίπτωση δεσμεύεται από τις κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα ισχύουσες διατάξεις νόμων.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος. *Συνεπώς, η διοίκηση μπορεί να ενεργήσει μόνο ό,τι επιτρέπεται από τους κανόνες αυτούς.*

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, η διοίκηση, στη συγκεκριμένη περίπτωση, εκτός των άλλων αποφάσεων, δεσμεύεται και από τις διατάξεις της ΠΟΛ. 1009/18-01-2016 με θέμα: «Αναπροσαρμογή τιμών του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των με οποιαδήποτε αιτία μεταβιβαζομένων ακινήτων, που βρίσκονται σε περιοχές εντός σχεδίου όλης της Χώρας».

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 4 του Συντάγματος, «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους».

Επειδή, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ επί της περιουσίας απέβλεψε επιτρεπτώς κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 532/2015, 3342-3349/2013, 1972/2012).

Επειδή, όπως γίνεται παγίως δεκτό από τη νομολογία, επιτάσσοντας ο συνταγματικός νομοθέτης (άρθρα 4 παρ. 1 και 5 και 78 παρ. 1) να συνεισφέρουν οι πολίτες στα δημόσια βάρη αναλόγως της φοροδοτικής τους ικανότητας, παρέχει ταυτοχρόνως ευρεία ευχέρεια στον κοινό νομοθέτη να διαμορφώνει το εκάστοτε κατάλληλο φορολογικό σύστημα προς επιβολή και είσπραξη των φορολογικών επιβαρύνσεων, υπό την προϋπόθεση ότι οι σχετικές ρυθμίσεις γίνονται βάσει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων, καθώς και να φορολογεί ή να μη φορολογεί ορισμένη κατηγορία προσώπων, εκτιμώντας τις εκάστοτε κρατούσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες (ΣτΕ 2975/2011, 3028/2009, 3485/2007 κ.α.).

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 4223/2013, «Ο ΕΝΦΙΑ ισούται με το άθροισμα του κύριου φόρου επί του κάθε ακινήτου και του συμπληρωματικού φόρου επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των ακινήτων του υποκειμένου στο φόρο».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ανωτέρω νόμου, ο συμπληρωματικός φόρος επιβαρύνει, ως προς τα φυσικά πρόσωπα, μόνο την ακίνητη περιουσία με αξία άνω των 200.000 ευρώ βάσει προοδευτικής κλίμακας, ήτοι με τη χρήση συντελεστών, αναλογικώς αυξανόμενων, ανάλογα με το ύψος της ακίνητης περιουσίας του υποκειμένου στον φόρο.

Επειδή, ο επιβαλλόμενος βάσει των διατάξεων των άρθρων 1 και 5 του ν. 4223/2013 συμπληρωματικός φόρος δεν αποτελεί ξεχωριστό, αυτοτελή φόρο αλλά τμήμα της συνολικής επιβάρυνσης του ΕΝΦΙΑ, ειδικότερα δε αποτελεί στοιχείο επαύξησης της σχετικής φορολογικής υποχρέωσης, με κριτήριο τη φοροδοτική ικανότητα του υποκείμενου στον φόρο, η οποία διαμορφώνεται από τη συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας. Συνεπώς, δεν υφίσταται θέμα επιβολής διπλής φορολόγησης.

Επειδή, η διοίκηση, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεσμεύεται από τους κανόνες των παρ. 1 και 2 του άρθρου 7 του Ν. 4223/2013 ως προς τις προϋποθέσεις χορήγησης έκπτωσης επί του ΕΝΦΙΑ, οι οποίες και απαριθμούνται περιοριστικά στο νόμο, καθώς και από τη με αριθ. ΠΟΛ. 1212/24-09-2015 «Διαδικασία χορήγησης εκπτώσεων επί του Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.): Διαδικασία χορήγησης εκπτώσεων, μειώσεων και αναστολής πληρωμής» απόφαση της Γ.Γ.Δ.Ε., η οποία έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 4 του άρθρου 7 του Ν. 4223/2013.

Κατ' εφαρμογή δε των ανωτέρω διατάξεων, μόνος ο ισχυρισμός του διοικούμενου περί των προβλημάτων υγείας του δεν επαρκεί για την χορήγηση από τη διοίκηση έκπτωσης επί του οφειλόμενου ΕΝΦΙΑ, δεδομένου ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις, οι οποίες τίθενται από τις ανωτέρω διατάξεις του νόμου και της σχετικής κανονιστικής απόφασης της Γ.Γ.Δ.Ε..

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από **19/10/2016** και με αρ.πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής της προσφεύγουσας του, **ΑΦΜ**

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Έτος 2016:

Ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2016: 14.229,53 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την αριθμ. ειδοπ./2016 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου Έτους 2015 της Γ.Γ.Δ.Ε..

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α1**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της